

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník 87

Číslo 4

21. ledna 2007

Cena: 6 Kč

MINULOU SOBOTU SE V DEJVICÍCH KONALO 76. ZASEDÁNÍ ÚSTŘEDNÍ RADY

Minulé zasedání ústřední rady se konalo za značné účasti církevní veřejnosti. Přítomni byli všichni členové ústřední rady s výjimkou Mgr. Karla Bicana a Mgr. Michaela Moce, kteří byli omluveni.

Bohoslužbou slova na text Jk 3,1-13 a písní 54 zahájil jednání bratr patriarchy.

Vzhledem k zájmu sdělovacích prostředků o toto jednání bylo hlasováno o tom, zda jim bude umožněno zúčastnit se jednání. Ústřední rada se shodla na tom, že zúčastnit se mohou jen redakce církevního tisku - Český zápas a Svoboda svědomí.

Program byl rozšířen mj. o problémy, které církvi vznikly v souvislosti s medializací osoby pražského biskupa Mgr. Karla Bicana (viz strana 3).

V ideovém referátu, který řídil bratr patriarchy, se ústřední rada kromě těchto problémů zabývala návrhem bratra patriarchy na vyhlášení vyhledávacího řízení na funkci generálního tajemníka sněmu a schválila podmínky, které musí uchazeči o tuto funkci splňovat (viz strana 4). Dále se ústřední rada zabývala návrhem na jednotný obřadní oděv kazatelů naší církve. Shodla se na následujícím postupu:

1. Vytvořit výtvarný návrh emblému církve, který doporučí kulturní rada ve spolupráci s naukovým odborem do 30. března, a zařadit k projednání do dubnového zasedání ústřední rady.

2. Zajistit výrobu těchto znaků (emblémů).

3. Teprve, když toto bude zajištěno, lze vyhlásit usnesením ústřední rady, jaký vzhled má mít obřadní

oděv pro kazatele, zda otevřený nebo uzavřený, a kde má být umístěn znak naší církve.

4. Je třeba dočasným usnesením ústřední rady jasně vyjádřit, zda se užívání talárů týká kazatelů nebo i pastoračních asistentů či katechetů.

5. Vyhlášení ústřední rady o užívání kazatelských talárů v praxi respektovat.

Ústřední rada souhlasila i s návrhem předložit církevnímu zastupitelstvu seznam dalších duchovních naší církve, kteří by měli pověřeni přednášet na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy.

Jsou to: Mgr. Jan Kozler, Mgr. Aleš Jaluška, ThDr. Světluše Košíčková a prof. ThDr. Zdeněk Sázava.

Dále bylo projednáno podání pražského vikáře Mgr. Daniela Majera, který se pozastavil nad tím, že v některých novinách bylo otištěno stanovisko tiskové mluvčí ústřední rady Mgr. Hany Tonzarové k případu pražského biskupa Mgr. Karla Bicana, které bylo v rozporu s vyjádřením patriarchy. Mgr. Hana Tonzarová se hájila usnesením ústřední rady, ve kterém bylo doporučeno duchovním, že se v případě kontaktování médií mohou obracet na tiskovou mluvčí. Ona sama v tomto případě pouze tlumočila názor pražské diecéze a výslovně uvedla, že stanovisko ústředí církve není zatím k dispozici.

Ústřední rada v této souvislosti přijala názor, že šlo o nedorozumění, a zavázala tiskovou mluvčí v uvedené kauze, že bude tlumočit oficiální stanoviska ústřední rady v souladu s přijatými standardy.

Z dalšího jednání vyjímáme následující usnesení:

Stánek s výrobky rychnovské náboženské obce v Schönfeldu - Weissigu u Drážďan

* Ústřední rada schválila na doporučení diecézní rady Hradec Králové návrh náboženské obce Lomnice nad Popelkou a přijala zřizovací práva ke speciální církevní škole, pokud nejsou vázána závazky z minulosti.

* V souvislosti se vstoupením zákona č. 262/2006 Sb. (ZP) dnem 1. 1. 2007 v platnost a se zřetelem k dalším zákonným povinnostem všech organizací a institucí bez rozdílu, které vyplývají mimo jiné i z nař. vl. 378/2001 Sb., nař. vl. 178/2001 Sb., zejména pak ze zákona o státním dozoru nad bezpeč-

ností práce č. 251/2005 Sb., doporučila diecézní rada Hradec Králové, aby tyto záležitosti byly řešeny centrálně, a požádala ústřední radu o vypracování jednotného postupu

(příručky) pro všechny náboženské obce. Ústřední rada pověřila Mgr. Radka Zapletala, aby do příštího zasedání připravil návrh.

(red)

SOUTĚŽ PRO DĚTI

Sociální odbor úřadu ústřední rady vypisuje výtvarně-literární soutěž pro děti a teenagery, kteří dovrší v tomto kalendářním roce 15 let. Dolní věková hranice není omezena. Věříme, že zvolená témata, ve kterých ochota pomoci druhému hraje důležitou úlohu, budou zajímavá a inspirující.

Soutěžní témata:

1. Pohádka o veliké řepě

2. Biblický příběh – Podobenství o milosrdném Samařanu (L 10,25–37)

3. Obecné téma: Kdo je můj bližní a proč mu pomáhat

Výtvarně či literárně zpracujte vámi libovolně zvolené téma nebo témata. Velikost díla, jeho rozsah a forma je plně na vás, na vaši fantazii a umu. Všechna svá díla nám pošlete do 13. dubna.

Těšíme se na vaše obrázky, koláže, modely, plastiky, ale i na povídky, básničky, pohádky aj.

Díla zasílejte na adresu:

Sociální odbor, Úřad ústřední rady ČČSH,

Wuchterlova 5, Praha 6 – Dejvice, 166 26

Nezapomeňte uvést své jméno a příjmení, věk a úplnou adresu.

Soutěž bude ukončena 13. dubna.

Vyhodnocení došlých děl proběhne v druhé polovině dubna.

Jména všech oceněných budou uveřejněna na www.ccsch.cz, v sekci ústřední rada - odbor sociální práce a v Českém zápase.

Všichni zúčastnění budou kontaktováni organizátory soutěže nejpozději do 31. května.

Po skončení soutěže plánujeme vystavení došlých děl – bližší informace budou uveřejněny na webových stránkách a v Českém zápase.

Organizátoři soutěže si vyhrazují právo vyřadit ze soutěže ta díla, která dojdou na naši adresu poškozená či jinak znehodnocená.

Po skončení soutěže budou díla použita k výzdobě kanceláře sociálního odboru ÚÚR ČČSH.

Přejeme vám všem mnoho radosti, pevných nervů a uspokojení z dobře vykonané práce.

Renata Chytilová a Ivana Doubravová

DOBŘÍ NÁPAD Z RYCHNOVA NAD KNĚŽNOU

Zvykli jsme si říkat, že je naše církev chudá, proto jsme ochotni přispět maximálně těm ještě chudším. Těžko by někoho napadlo pomáhat finančně třeba "bohatým" Němcům. Chce to však nejen dobrou vůli, ale i dobrý nápad a ten Rychnovští měli.

Jejich farářka Alena Naimanová odvezla v pátek 15. prosince spolu s manželem partnerskému sboru saské evangelické církve do německého Schönfeldu - Weissigu u Drážďan výrobky, které připravili členové náboženské obce pro své přátele na tamní vánoční bazar. Do Německa vezli plný kombík a v něm mj. 400 hořických trubiček, vánoční ozdoby, cukroví, pivo z náhodského pivovaru, ozdobné papírové krabičky, zlaté a stříbrné oříšky, hvězdičky, andělíčky na zapichování do květináčů i figurky ze šustů.

„Dopadlo to výborně. Po prvním dne prodeje jsme předali při bohoslužbách v neděli ráno přes 600 eur. A když jsme to ohlásili, sborem to za-

šumělo, byli velice překvapeni, protože čekali kolem 200 eur. Můj muž říkal, že to bude až 300, já jsem byla optimistka. Doufala jsem, že to bude 500 eur. Ale že to bude tolik, jsme nečekali. V sobotu 16. prosince jsme prodávali od 13 do 20 hodin a v neděli od 13 do 18 hodin, za tu dobu jsme prodali úplně všechno a utržili za to 1055 eur. Ty jsme předali naší partnerské obci, radost z toho byla velká na obou stranách,“ uvedla po návratu sestra farářka.

Protože německý sbor potřebuje dát do pořádku nákladem 200 tisíc eur starou faru, policejně zakázanou používat, a od státu dostal 8 tisíc eur, rozhodli se Rychnovští pomoci. To proto, že předtím pomohli Němci naší náboženské obci 400 tisíci korunami opravit střechu Husova sboru - 90 % střechy je tak vlastně jejich. Nu a těch "rychnovských" 1055 eur je tak půl procentem nákladů.

Partnerství těchto sborů trvá dva roky, naposledy navštívila skupina

z německého sboru Rychnovsko loni na podzim. Hlavní náplní bylo tehdy setkání a dvojazyčně sloužená bohoslužba.

Hned po Vánocích došel do Rychnova dopis podepsaný Michaelem Lehmannem, farářem ze Schönfeldu - Weissigu:

„Milé sestry a bratři v Rychnově nad Kněžnou, milí přátelé, obvykle se u nás rozbalují dárky až na Štědrý den. Ale někdy jsou Vánoce už před ním. To jsme prožili uplynulý týden, když u nás byli Karel s Alenou, aby prodávali na vánočním trhu věci, které jste s láskou vyrobili. Výtěžek z prodeje má jít na stavební práce na našem sborovém domě. Tento nápad, že se v Rychnově sejdete a něco společně vytvoříte, abyste tím podpořili naše velké stavební dílo, nás obšťástnilo a dalo nám znovu pocítit hřejivou lásku, ve které se s námi vždy setkáváte a z níž žije naše partnerství. Nevěděli jsme, jak naši lidé tuto nabídku při-

Dokončení na str. 3

Komu fandíš?

Sport a všechno, co se kolem něho točí, se nemůže dvakrát chlubit křesťanskou etikou. Zvláště když víme, kolik nabízí kluby za hráče, o které mají zájem, a kolik vydělávají špičkoví sportovci ve srovnání s finančním oceněním práce zdravotní sestry nebo ošetřovatelky v léčebně pro dlouhodobě nemocné.

Všichni víme, jak to na takovém stadiónu vypadá. Pohled na rozvášněný dav je velmi poučný. Taková manifestace jednoty se hned tak nevidí. Jakoby mávnutím čarovného proutku zmizely rozdíly mezi vzděláním i vyznáním, věkem i pohlavím, dokonce tady zaniknou i politické a rasové třenice. Jediným rozzeznávacím prvkem je, komu kdo fandí.

Nebo taková olympiáda, jak ta dokáže změnit ustálený chod rodiny, co rodiny, celého národa. A přitom se jedná o celkem obyčejný míč nebo kotouč a celá republika je vzhůru nohama.

Napadlo vás někdy porovnat tohle sportovní nadšení s křesťanstvím? Bůh by měl být přece důležitější než bůžek jménem sport.

Proč se tedy něco podobného neděje i mezi námi? Proč v zápalu křesťanského nadšení nezanikají osobní, rasové, náboženské či politické rozdíly?

Není to snad tím, že stojíme na nesprávné straně barikády? Nemrháme zbytečně energií při dokazování nepodstatného, zatímco podstatné nám uniká?

-czka

PÝCHA JAKO PŘEKÁŽKA SPÁSY

Všichni dobře známe přísloví o tom, že pýcha předchází pád. Tahle stará lidská moudrost dobře vystihuje skutečnost, že pýcha je nectností pocházející z dílny lidského svůdce a pokušitele. Právě pro tento svůj původ je rafinovaná a dovede na sebe vzít háv pokory. Problém takové pokory je v tom, že nevyvěrá z upřímného srdce, ale je vědomým aktem lidské vypočítavosti, sledujícím a směřujícím k naplnění nedobrého záměru. Žel o takovéto pokore platí, že je schopná působit důvěryhodně a tak člověka oklame. K vlastnosti takové pokory patří, že klame nejen lidi kolem, ale i svého nositele postihne sebeklamem o sobě samém. I v tom spočívá její dáblskost.

Proč tahle úvaha o pýše? Při zvěstování evangelia Ježíše Krista se stává, že lidé, kteří tuto zvěst uslyší, ji přesto nepřijmou. Od nich samotných v té souvislosti přichází vysvětlení v podobě tvrzení, že prostě uvěřit nemohou. Takové tvrzení vyvolává pochopitelně otázku, proč nemohou? Je snad něco, mimo evangelium osloveného člověka, co by mělo ve vztahu k jeho vůli a rozhodování tu moc, která by zapříčinila jeho nevěru? Kdyby tomu tak skutečně bylo, pak by to znamenalo, že existuje cosi jako předurčení jedněch k uvěření a druhých k nemožnosti uvěřit, aniž by s tím kdokoliv z nich mohl ze své vůle něco učinit. Museli bychom pak v této záležitosti mluvit o nezvratnosti a danosti osudu. To má však jeden závažný háček, zna-

menalo by to popření existence svobodné vůle člověka, kterou každý z lidí disponuje. Je tedy problém v něčem jiném. Lidé, kteří argumentují oním: „*Já nemohu uvěřit*,“ si jistě mohou vzít na podporu tohoto svého tvrzení i ne jeden výrok Ježíšův. Konkrétně taková Ježíšova slova uvádí evangelista Jan: „*Já vím, které jsem vyvolil. Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřítáhne Otec. Nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce*.“ Pozorný čtenář Bible ale také zná tento výrok apoštola Pavla z 1. listu Timoteovi: „*Boží vůle je, aby všichni lidé poznali pravdu a byli spaseni*.“ Tady je užitečné si připomenout vyprávění knihy Exodus o zatvrzení srdce faraónova. At' o těchto záležitostech mluvíme jakkoli, platí, že na jedné straně je vůle Boží pro člověka a na straně druhé je vzdýcky člověk se svou vůlí a se svým rozhodnutím.

To všechno nemění nic na skutečnosti, že má-li člověk být spasen, musí věřit Bohu. A Bůh, ten člověku v této nutnosti vychází vstříc svým jednáním, které je současně i jeho slovem. Pak záleží opravdu jen na člověku, jak odpoví, jak bude reagovat. Je přirozené, že u každého člověka se to děje jinak. Jedno je však jisté, že se vždy musí uskutečnit změna v jeho smýšlení - evangelium ji ve svém původním znění nazývá metanoia. Jde vlastně o souběh a shodu lidského a Božího myšlení a jednání. Nedojde-li v životě člověka k tomuto setkání a shodě, neuděje se ani spása. A právě pro na-

plnění této zásadní podmínky je překážkou pýcha člověka v jakékoli podobě. Hloubku tohoto problému vystihuje prostá myšlenka, vyslovená ústy proroka Amose: „*Půjdou spolu dva, jestliže se nedohodli (Am 3,3)*“? Proto je zvráceností tvrdit, že překážkou spásy je člověku Bůh sám. Naopak, vždyť On už dávno vyšel člověku vstříc a sám při sobě, ve svém Synu, učinil to, nač čeká také u člověka. Apoštol Pavel o tom píše v listu křesťanům žijícím v severomakedonském městě Filipy takto: „*Je-li možno povzbudit v Kristu, je-li možno posílit láskou, je-li jaké společenství Ducha, je-li jaký soucit a slitování, nechť je mezi vámi takové smýšlení, jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí, a v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži*.“

Ne tedy lidský rozum ale pýcha, ta nectnost z dílny dáblů, brání člověku v přijetí spásy. Přemoci ji musí člověk sám. A přemůže ji, bude-li opravdu chtít. Pak může počítat i s Boží pomocí. Člověk musí začít a Bůh dokončí. Proto čteme u evangelisty Jana: „*Nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od mého Otce*.“ A Otec, ten to jistě chce, je to jeho vůle, která se při člověku děje a naplňuje až tehdy, dojde-li ke shodě těch dvou, Boha a člověka.

Jan Hálek

Nad Písmem

KUDY VEDE NAŠE CESTA?

Evangelista Lukáš přivádí čtenáře ke dni, kdy hlavní postava jeho spisu začne viditelně jednat, aby naplnila poslání své životní mise rozsáhlým prologem. V jeho závěrečné části píše, že Ježíš, o němž se mělo za to, že byl synem Josefa z rodu Davidova, začínal své dílo, když mu bylo asi třicet let. Navzdory obsáhlosti prologu nejsme Lukášem obeznámeni s tím, kde se Ježíš učil znát a vykládat slova Písma svatého. Lukáš zdůrazňuje závěrečnou fázi Ježíšovy přípravy k mesiášské službě, když zmiňuje přijetí křtu ve vodách Jordánu, kde Ježíš uslyšel slovo pověření a poslání: „*Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil*.“ Vzápětí nám sděluje, že Duch, který dal Ježíšovi uslyšet a porozumět slovům pověření a poslání, jej vedl na poušť, kde ve zkoušce měla být ověřena a potvrzena jeho způsobilost k vykonání toho, proč přišel na zem.

Po čase přípravy se Ježíš v moci Ducha vrací do Galileje a přichází do města, z něhož před nám neznámým časem vyšel. Vstupuje do Nazaretu. Předchází ho pověst a chvála. V sobotní den vchází do místní synagogy. Tam je vyzván, aby přečetl úryvek z Písma a podal k němu výklad. V tu chvíli, píše Lukáš, jsou na něj upřeny oči všech shromážděných. V jejich pohledech se zračila lidská zvědavost a očekávání. Rozhodovalo se, jaká že ta Ježíšova mise bude. Bude to oslavná cesta věhlasu a úspěchu u lidí? Nebo to bude cesta opovržení od lidí, kteří si budou před ním zakrývat tvář?

Z Lukášova vyprávění víme o tom, jak Ježíš na poušti pokoušel dábel. Tam se Ježíš cesty úspěchu a slávy u lidí zřekl. Rozhodl se pro cestu opovržení, utrpení a bolesti. Rozhodl se pro cestu oběti, pro cestu Služebníka. Ne-pochybně už tehdy znal Boží předznamenání této cesty: „*He, můj Služebník dojde úspěchu, bude povýšen, povznesen k velké vznešenosti. Mnozí nad ním budou žasnout! Neboť jeho podoba byla nelidsky zohavena, vzhledem se nepodobá člověku*“ (čti v Iz 52).

Dvě cesty. Dvě cesty se každého nového dne otevírají před církví v tomto světě. Dvě cesty se každého dne otevírají před každým z nás, kdo ji tvoříme svojí účastí, přítomností a sounáležitostí. Tehdy v nazaretské synagoze byly oči všech upřeny na Ježíše. Dnes v kostelech, sborech či modlitebnách jsou oči všech upřeny na zvěstovatele evangelia. Dnes, navzdory vystavované lhostejnosti, přezíravosti či opovržení, jsme ve světě, v němž jako Kristovci žijeme, rovněž vystaveni upřeným pohledům svých současníků. Tyto skutečnosti před nás kladou stále stejné a přece nesnadno zodpověditelné otázky: „*Po jaké cestě jsme kráčeli včera? Po jaké cestě jdeme dnes? A kudy se vydáme zítra?*“ V odpovědích by nám mělo pomoci zřetelné pojmenování každé z těch cest. Cesta lidské slávy je cesta bloudícího lidského srdce, ve vzdoru zatvrzelého k Božímu hlasu. Cesta služebníka je cesta poslušnosti tohoto hlasu. Po ní šel

Lukáš 4,14-21

Ježíš z Nazaretu. Proto hledme na něj, na apoštola a velekněze našeho vyznání, Ježíše. On byl věrný tomu, kdo jej ustanovil. Boží hlas k nám mluví srozumitelně: „*Bůh je stavitelem, Ježíš je kamenem úhelným a my jsme Božím domem, pokud si až do konce zachováme smělou jistotu a radostnou naději. Proto budme bdělí, očekávající a otevření pro Boží hlas, který k nám přichází v Ježíši Kristu nesen Duchem svatým uvádějícím toho, kdo jej přijímá do veškeré pravdy*.“

Jan Hálek

Hospodine, svatý Bože, náš nebeský Otče, žijeme ve světě přeplněném slovy, která jsou nástroji klamu, jsme oslňováni obrazy, jež jsou nositeli šalby, a někde mezi tímto lidským balastem marnosti zní tvůj hlas, který nesen Duchem svatým s sebou nese do lidských srdcí, když se mu otevrou, zobrazení tvé nekonečné lásky ke člověku v Ukřižovaném Služebníkovi. Buď od nás chváleno tvé jméno za toto obdarování. Amen.

Z kazatelského plánu

3. NEDĚLE PO ZJEVENÍ PÁNĚ

Vy jste tělo Kristovo a každý z vás je jedním z jeho údů

I lidé, kteří pilně studují Bibli, mohou v ní hledat a nacházet všechno možné jiné než Ježíše Krista. A přece o něm svědčí celé Písmo Starého i Nového zákona především. Dosvědčuje nám ho jako toho, kdo byl předpověděný, očekávaný a v plnosti času poslaný Bohem k naší záchraně. Kéž je v nás dosti ochoty dát se oslovit Pánem, uznávat ho za svou hlavu a budovat církevní společenství jako skutečné Kristovo tělo! Jakmile církev přestane naslouchat svému Pánu, postaví se do jedné řady s jeho odpurci. Pán by pak od ní odešel.

Vstup: Neh 8,9-12 (možná by bylo lepší Iz 61,1-3)

Tužby:

2. Abychom v Ježíši Kristu bezpečně Syna jeho poznávali a ochotně ho následovali...

3. Abychom nepřestávali upřímně prosit o dary Ducha svatého a jím posilování budovali církev jako pravé Kristovo tělo...

Epištola: 1K 12,12-31a

Evangelium: L 4,14-20

K obětování: Ž 19,8-9

K požehnání: Sk 18,1-7

Modlitba:

Prosíme, nebeský Otče, abys dal svému Synu vstupovat i do našich srdcí, do našich domovů a do sborů naší církve. Nedopusť, abychom se zařazovali mezi ty, kdo Pánu Ježíši nechťejí rozumět. Probouzej v nás touhu naslouchat jeho slovům a ochotu proměňovat jeho slova v činy a v život. Pomoz nám, abychom v moci tvého Ducha se stali tvůrci dobra, pokoje, spravedlnosti a radosti uprostřed naší pozemské vlasti, do níž jsi nás postavil.

Vhodné písně: 42, 48, 77, 112, 335

CO NÁS DNES TRÁPÍ A CO S TÍM?

V pátek 12. ledna se konalo tříhodinové jednání biskupské rady, kterého se zúčastnili všichni biskupové s výjimkou plzeňského biskupa Mgr. Michaela Moce, který byl omluven. Z jednání vzešlo krátké vyjádření:

Dne 12. 1. 2007 biskupská rada Církve československé husitské po zvážení všech okolností vyzvala bratra biskupa Mgr. Karla Bicana k abdikaci na jeho funkci biskupa pražské diecéze. Pokud se však pro toto řešení nerozhodne, musí být podle církevních řádů v co nejkratší lhůtě svoláno mimořádné diecézní shromáždění s jediným bodem programu: odvolání z funkce.

Bratr biskup Karel Bican konstatoval, že "na tomto mimořádném diecézním shromáždění nabídne svůj úřad biskupa k dispozici".

Na průběh jednání jsem se zeptala slovenského biskupa, kterému se příliš do odpovědi nechtělo:

„Nebylo to jednoduché jednání. Míra zodpovědnosti k celku církve - posouzení řádů, kterými se musíme řídit a věc řešit, kdy o tak závažné věci opravdu rozhodne pouze podle církevních předpisů diecézní shromáždění pražské diecéze. I zde vystala otázka, co dál, pokud toto diecézní shromáždění biskupa neodvolá. Stát se to může. Vystává další otázka. Pokud se tak stane, co na to celek církve?“

Co předcházelo?

Rekapitulace vychází z dostupných zveřejněných materiálů - každý má právo zaujmout stanovisko.

2. října 2006 vyšel v časopisu Týden článek s názvem "Pomoc ve jménu kalicha". V jedné části se odkazoval na záznam telefonického rozhovoru pražského biskupa Mgr. Karla Bicana s Lukášem B. Bylo zde uvedeno, že pražský biskup tomuto mladému muži pomáhal v době, kdy si odpýkával trest za vydírání, i po propuštění z vězení. Mladíka pokřtil, sehnal mu práci a bydlení. Ze záznamu telefonického rozhovoru vyplynulo, že měl zájem s tímto mladým mužem navázat sexuální vztah.

Pražský biskup uvedl, že měl k tomuto mladíkovi "nadstandardní vztah",

záznam rozhovoru však prohlásil za zmanipulovaný a nepravdivý.

Záznam rozhovoru získal dejvický farář Lukáš Volkman, který se nejprve sám 11. října vypravil za pražským biskupem a vyzval ho, aby situaci řešil.

Protože byl odmítnut, pozvali 5. prosince pražského biskupa na schůzku pražští faráři Petra Šáchová, Daniel Majer, David Frýdl, Lukáš Volkman a Ema Blažková. Schůzky se zúčastnili i laici z Dejvic, Vršovic, Vinohrad a Břevnova - celkem 11 lidí. I na této schůzce apelovali na biskupa, aby zabránil skandalizaci církve. Pražský biskup však znovu popřel autentičnost nahrávky.

Vzhledem k tomu, jak schůzka probíhala, obrátili se zmínění duchovní a laici dopisem na ústřední radu, která se měla konat 8. prosince a které předcházelo jednání biskupského sboru. I zde však pražský biskup popřel pravost nahrávky. Biskupové se tedy rozhodli podat na ústřední radu společný návrh, aby církev uvolnila finanční prostředky a nechala nahrávku odborně prozkoumat, aby se v případě, že jde o podvrh, mohla církev bránit.

Na začátku jednání ústřední rady pak pražský biskup vystoupil s požadavkem stáhnout tento bod z jednání ústřední rady a přiznal, že nahrávka je autentická. Totéž potvrdil i následující den na jednání církevního zastupitelstva s tím, že na nejbližším jednání pražské diecézní rady "dá svou funkci k dispozici" a rozhodnutí nechá na diecézní radě.

Jednání diecézní rady se konalo 20. prosince. Protože jednání diecézní rady je veřejné, zúčastnila se řada duchovních i laiků z pražské diecéze, na jednání vystoupil i bratr patriarcha. Diecézní rada nakonec převážnou většinou (10 pro, jeden se zdržel) přijala následující usnesení:

„DR přijala pokání br. biskupa a společně s ním prosí o Boží odpuštění. DR ukládá br. biskupovi, aby na všech vikariátech doznal, pokud tak již neučinil, své pochybení a požádal členy církve o odpuštění. DR doporučuje br. biskupovi, aby setrval ve službě (funkci) pražského biskupa.

DR si uvědomuje vážnost nastalé situace a bude se trvale snažit o sjednocení společenství církve v Duchu a Pravdě Evangelia Kristova.“

V den výročí vzniku církve však vyšel v deníku Mladá fronta Dnes článek s názvem "Biskup se přiznal, že sváděl muže". Obsah článku citovala též den v ranním zpravodajství Česká televize a reportáž ve stejném smyslu odvysílala v hlavním zpravodajství televize Nova.

V sobotu 13. ledna jednala o celé záležitosti i ústřední rada. Po složitém jednání, k němuž dostal možnost se vyjádřit i Lukáš Volkman, se shodla na dvou usneseních:

„1. Ústřední rada Církve československé husitské v České republice na svém zasedání dne 13. 1. 2007 v souladu s doporučením biskupské rady Církve československé husitské ze dne 12. 1. 2007 vyzývá bratra biskupa Mgr. Karla Bicana k abdikaci na jeho funkci biskupa pražské diecéze Církve československé husitské.

Pokud se však pro toto řešení nerozhodne, musí být podle Ústavy Církve československé husitské (článek 30, odst. 6) v co nejkratší lhůtě svoláno mimořádné diecézní shromáždění pražské diecéze Církve československé husitské s jediným bodem programu: odvolání Mgr. Karla Bicana z funkce biskupa pražské diecéze Církve československé husitské.“

Toto usnesení bylo přijato 10 přítomnými, nikdo nebyl proti a 2 se zdrželi hlasování.

„2. Ústřední rada ČCŠH žádá, aby DR ČCŠH Praha svolala diecézní shromáždění pražské diecéze ČCŠH s jediným bodem programu: odvolání Mgr. Karla Bicana z funkce biskupa pražské diecéze Církve československé husitské z důvodů závažného selhání v duchovní správě a morální rovině s negativními důsledky pro celou ČCŠH.“

Toto usnesení bylo přijato všemi přítomnými členy ústřední rady.

Zasedání pražské diecézní rady se bude konat 24. ledna. Podle řádů naší církve by měl být určen termín konání diecézního shromáždění.

Helena Noemi Bastlová

Před 160 lety se narodil Svetozár Vajanský

V minulém čísle jsme v Kalendariu připomněli 160. výročí narození Svetozára Hurbana Vajanského (*16. 1. 1847), slovenského spisovatele, publicisty a politika, syna národního buditele a Štúrova spolupracovníka J. M. Hurbana Svetozár vystudoval práva (1870) a věnoval se advokátní činnosti. Zapojil se do národního hnutí a stal se aktivním účastníkem všech národních akcí. Pod pseudonymem Vajanský začal v roce 1873 přispívat do Národních novin, po příchodu z vojenské služby (1878) se v nich stal redaktorem a v letech 1898, 1899 a od roku 1906 nepřetržitě až do své smrti šéfredaktorem. Současně spolupracoval i s dalšími slovenskými časopisy (Orel 1878-80, Slovenské pohľady 1881-89 aj.).

V 80. a 90. letech byl nejvýraznější postavou a hlavním ideologem Slovenské národní strany. Na tvrdý národnostní útisk, který provázel jeho vstup do veřejného života, odpověděl houževnatou obranou svébytnosti slovenského národa, programem Štúrovců a Memorandem slovenského národa z roku 1861. Záchranu Slováků očekával od diplomatického zákroku či vojenské akce carského Ruska. V této své orientaci se dostával k přehnaným a nereálným představám o mesiášské úloze Ruska i k nekritickému carofilství. Protože martinské vedení národní strany mělo v té době monopolní postavení ve slovenském národním hnutí, vedla tato orientace k politické pasivitě Slováků a k tomu, že těžiště národního hnutí spočívalo v kulturně osvětové činnosti. Když se později začaly projevovaly značné rozdíly mezi slovenskými politickými představiteli, patřil Vajanský ke konzervativnímu křídlu slovenské politiky. Nepochopil sociální přeměny slovenské společnosti a dogmaticky lpěl na starých představách o národní jednotě. A jako člověk citlivý a vznětlivý vystupoval někdy velmi ostře, až nenávisťně proti hlasistům i jejich českým inspirátorům - realistům.

V roce 1879 vydal Vajanský básnickou sbírku *Tatry a more*, která dosáhla velkého čtenářského úspěchu. Později vydal i další básně, ale převážně psal prózu - romány (*Suchá ratolesť*, *Pustokvet*, *Koreň a výhonky*, *Kotlín*) a novely. Zejména v nich uplatnil své kulturně programové myšlenky o spjatosti kultury s aktuálními úkoly národního hnutí. Svým dílem se zasloužil o vznik slovenského společenského románu a slovenské literární kritiky. Svetozár Hurban Vajanský zemřel 17. 8. 1916 v Martině.

(red)

DOBŘÝ NÁPAD Z RYCHNOVA...

Dokončení ze str. 1
jmou, protože to bylo také vůbec poprvé, co jsme měli jako náboženská obec své prodejní místo na vánočním trhu. My všichni jsme se však stali svědky vánočního zázraku, Božího daru. Alena měla výborný nápad s tombolou, a tak se dostaly vaše milé dárky rychleji mezi lidi, nežli jsme si vůbec dovedli představit. Svůj stánek jsme museli zavítat 1 a půl hodiny před oficiálním koncem trhu, protože už nebylo co prodávat.

Výsledek nás úplně zaskočil - bylo to 1055 eur pro naši náboženskou obec! Neuvěřitelné - prostě zázrak!

Všichni jsme velmi šťastní a vděční za tento neočekávaný výsledek, Boží dar darovaný před Štědrým večerem. Za to jsme Pánu Bohu o bohoslužbách 24. prosince děkovali. Nepřestaneme vyprávět, jak jste nás obdarovali - nejprve vaším nápadem a potom těmi krásnými a láskou naplněnými předměty. Ještě jednou vám děkujeme srdečně a s láskou za tento vánoční dárek, který nás ještě úžeji navzájem spojuje.“

Rychnovští ukázali, že kde je snaha pomáhat, cesta se vždycky najde. Jistě je to dobrý příklad pro ostatní.

Josef Krám a red

OTEVŘENÝ DOPIS EVROPSKÝM POLITIKŮM

Dokončení z minulého čísla

2.4. Evropa pro lidi

Lidé se cítí izolovaní od stále komplexnějšího procesu rozhodování institucí EU. Církve vítají iniciativy za účelem zapojení se do dialogu s občany EU, jako je např. "Plán D" podporující Demokraticí Dialog a Debatu. Nicméně nás znepokojuje, že zatím nemá žádný podstatný dopad. Církve se těší na to, že budou podporovat a účastnit se iniciativy "Občané pro Evropu" a doufají ve skutečnou snahu zapojit se do opravdového dialogu se všemi složkami společnosti. To by naplnilo články I-47 a I-52 Ústavní smlouvy EU, které zakotvují "otevřený transparentní a pravidelný dialog". Církve, které byly aktivně zapojeny do procesu tvorby Ústavní smlouvy, ji oprávněně uvítaly. Připomínají politikům, aby naslouchali hlasům lidí, pře-

devším těm, kdo se domnívají, že příliš velký důraz je kladen na vojenské cíle a jsou nedostatečně financovány programy řešící sociální problémy. Zavazujeme se, že budeme aktivně usilovat o podporu dialogu a povzbuzovat lidi na lokální úrovni po celé Evropě, aby se zapojili do utváření budoucí tváře Evropy.

Dosavadní a budoucí rozšiřování EU volá po efektivnějším a transparentnějším způsobu přijímání rozhodnutí. Vyzýváme politiky k dosažení a přijetí závazné dohody, založené na vizi spravedlivé a udržitelné Evropy s účastí všech.

3. Evropa - naděje a závazek

Historie Evropy je poznamenána nejen válkami a násilnými konflikty, do kterých někdy byly zapojeny i církve, ale také novým rozvojem v politice, ekonomice, vědě a kultuře. Obnovení

křesťanské víry v Evropě pomůže evropským vědcům udržet si svou identitu a rozvíjet hodnoty, které tvoří jádro evropské kultury.

Jsmo odhodláni bránit základní hodnoty proti jakémukoliv jejich porušení a čelit jakémukoliv pokusu zneužít náboženství pro politické účely. Nejen to, jsme rovněž odhodláni, v nejvyšší možné míře společně, sdělovat naše starosti a vize sekulárním evropským institucím. Touto cestou chceme přispět k budoucnosti Evropy, aby byla kontinentem naděje. Naši naděje vkládáme do Boha, jak je psáno v listu apoštola Pavla Římanům, shrnujícím ducha Charty oecumenicity:

„Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.“ (Římanům 15,13)

Brusel, 13. prosince 2006

Přeložila Jana Krajčířková

ZPRÁVY

Z Bratislavy

* Dňa 1. januára sa konalo slávnostné zhromaždenie k vzniku Slovenskej republiky, kde prezident republiky významne zaslúžilých občanov SR a všetkých zúčastnených pozval k slávnostnému rautu. K týmto slávnostiam bol pozvaný aj náš biskup Jan Hradil. * Dňa 9. januára pozval prezident Slovenskej republiky cirkevných predstaviteľov do prezidentského paláca k novoročnému stretnutiu so spoločným rautovým obedom. Aj tu sa zúčastnil náš biskup.

DR Bratislava

Změna telefonu

Farní úřad Praha 16 - Zbraslav, Pod Špejcharem 694, oznamuje nové telefonní číslo, které je 739 000 635.

(rv)

Výzva náboženským obcím

Ústřední rada uložila Kulturní radě vypracovat ve spolupráci s odborem vnějších vztahů nabídku témat a předložit je redakci náboženského vysílání České televize.

Na základě tohoto usnesení vyzýváme náboženské obce k hlášení zajímavých aktivit, popř. i tipů na rozhovory se zajímavými osobnostmi, členy naší církve, které by případně mohly být zařazeny do připravovaného přehledu

témat k natáčení České televize. Tipy a zajímavé podněty posílejte prosím na vnejsi.vztahy@ccsh.cz nebo na adresu Odbor vnějších vztahů ÚÚR Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6.

(ht)

Vyhledávací řízení

Ústřední rada na základě usnesení církevního zastupitelstva vyhlašuje vyhledávací řízení na funkci **GENERÁLNÍHO TAJEMNÍKA SNĚMU**

Podmínky:
* koncepce práce,
* dosavadní aktivity v CČSH,
* analýza teologické situace v církvi
Termín předložení přihlášek je do 30. března 2006.
Přihlášky zasílejte na adresu:
Ústřední rada Církve československé husitské
Wuchterlova 5
166 26 Praha 6
nebo mailem: ustredni.rada@ccsh.cz

(ht)

Horizont pro vás

Středisko Diakonie a misie CČSH, Na Vrchmezi 8/231, 160 00 Praha 6, připravilo nejen pro své klienty, ale i pro všechny návštěvníky tento program:
* **pondělí 22. ledna** - 15 h dokumentární odpoledne: T. G. Masaryk - dokument z cyklu "Největší Čech" (velkoplošné promítání).
* **středa 24. ledna** - 15 h - přednáška:

ŘECKO nevidomýma očima - paní Katarínu Ludmilu Havlínovou známe jako interpretku českého, moravského a řeckého folklóru. Tentokrát se nám představí jako znalkyně Řecka a jeho kultury, obyčejů apod. Jistě ho jako nevidomá vnímá v leccem jinak než běžný turista a bude zajímavé dozvědět se, čím jí Řecko tak okouzlo, když je o vizuální vjemy ochuzená.

* **čtvrtek 25. ledna** - 15 h - videokavárna: CESTA DO HLUBIN ŠTUDÁKOVY DUŠE - klasika, která nezklame.

* **pondělí 29. ledna** - 15 h - dokumentární odpoledne: Fascinující svět zvířat v džungli a savaně (velkoplošné promítání).

(red)

Noc otevřených kostelů

V rámci druhé etapy 3. ekumenického setkání v Sibiu "Kristovo světlo září nade vším" se bude konat 22. ledna názavný program i v našem chrámu sv. Mikuláše.

Na programu je:

* 19.30 - 20 h - Co to je 3. ekumenické setkání v Sibiu 2007?

* 20 - 20.40 h - Co to je Charta oecumenica? - panelová diskuse s kardinálem M. Vlkem (ŘKC), prof. Z. Kučerou (CČSH) a prof. Pavlem Filipim (ČCE)

20.40 - 21 h - varhanní koncert - účinkuje prof. Bohumír Rabas

(red)

CHODÍTE DO KOSTELA?

K napsání článku mne inspirovala mezinárodní rozhlasová anketa - Chodíte do kostela?

Reakce respondentů byly různé, jak se dá očekávat v zemi, kde náboženství bylo zdárně totalitou vymýceno a současné procento věřících je podstatně nižší, než v některých sousedních zemích. Přesto cítím, že v lidech a jejich srdcích půda pro víru je a celkem úrodná. Jen jak zasít. Víme, jak na to? Umíme zaujmout? Máme co nabídnout?

V úvalské náboženské obci to zkou-

šíme a úspěch máme slušný, ovšem pouze při akcích mimořádných v netradičním podání. S návštěvností nedělní bohoslužby je to s účastí slabší.

Zato hodiny křesťanské výchovy jsou naplněny dětmi nejrůznějšího věku a výsledky jejich práce hodnotí poměrně široké publikum tvořené nejen jejich rodiči. Příkladem může být výše zmíněný čas předvánoční. Třináct dětí dramatického a výtvarného kroužku při Husově kapli v Úvalech, spolu s dětmi ZŠ ve Škvorci a několika do-

spělými zahájili adventní čas na zahradě Městského domu dětí a mládeže. Farářka Mgr. Jitka Pokorná nastudovala s dětmi scénku "Co se stalo v Betlémě" a pásmo vánočních písní a koled a jejich výkon byl mimořádně zdařilý a dojemný. Po programu si mohli zájemci (a nebylo jich málo) prohlédnout výstavku výtvarných prací malých členů kroužku křesťanské výchovy spojenou s vánočními trhy v domě dětí.

Řada občanů města neodolala ani pozvání na Štědrovečerní zpěvy konané 24. prosince v pozdních večerních hodinách ve skrovně místní Husově kapli. Písním mladých nadějných umělců z Úval a ze Škvorce - Martě Ženatě, Terezce Macháčové a Martinu Vydrovi, za doprovodu varhan - naslouchalo tolik dojatých posluchačů, že stáli na chodbě a před dveřmi kaple.

Nejinak tomu bylo při Tříkrálovém koncertě mladého pěveckého souboru AD LIBITUM z Prahy. Všechny posluchače oslovilo nadšení souboru, s jakým přednesl staré české vánoční písně, anglické koledy a další písně i v moderní úpravě.

Chodíte do kostela? Ano i ne, věkové kategorie jsou různé, ale ti, kdo nabízejí jiný a moderní pohled na víru a vkládají svůj potenciál do oslavy Božího ducha, jsou překvapivě MLADÍ!!!

Nekažme jim jejich nadšení vlastními chybami, kterých není v poslední době málo!!!

Mgr. Alena Janurová

členka rady starších v Úvalech

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Která cesta vede k vodě života?

(Řešení z minulého čísla: 1. Petr, Jakub, Jan; 2. Zachariáš a Alžběta; 3. Barnabáš a Saul (Pavel); 4. Petr a Jan; 5. Marie a Marta; 6. Osm: Matouš, Marek, Lukáš, Jan, Pavel, Jakub, Petr a Juda; 7. Festus a Agrippa)

Jana Krajčířiková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, tel.: 220 398 107, fax: 220 398 123,

mail: cesky.zapas@ccsh.cz, Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234 092 851, predplatne@predplatne.cz

KALENDARIUM-LEDEN

23. 1. 1832 - Zemřel v Kostelních Moravcích **Bohuslav Tablic** (* 5. 9. 1769 v České Brezové) - slovenský evangelický kněz a obrozenecký básník, hlavní ideolog česko-slovenské vzájemnosti.

23. 1. 1872 - Narodil se v Lublani **Josip Plečnik** (+ 7. 1. 1957 tamtéž) - slovinský architekt působící v Čechách.

23. 1. 1937 - Zemřel v Praze **Josef Pekař** (* 12. 4. 1870 v Malém Rohozci) - historik, žák Jaroslava Golla, který byl od roku 1897 redaktorem Českého časopisu historického (ČČH) a od roku 1904 starostou Historického klubu. Svou první práci věnoval době pobělohorské (*Dějiny valdštejnské-ho spiknutí*) a vykonal průkopnické dílo rovněž v oboru dějin hospodářských a sociálních (*Kniha o Kosti, České katastrofy 1654 až 1789*). Zabýval se též nejstaršími českými legendami. Po vzniku Československa patřil k nejčelnějším historikům. V roce 1918 se stal vedoucím redaktorem ČČH, roku 1928 byl zvolen předsedou I. třídy České akademie věd a umění a v letech 1931-32 vykonával funkci rektora UK. V době pokrokařství a protikatolicismu zdůraznil postavu Jana Nepomuckého (*Tři kapitoly o sv. Janu Nepomuckém*) a v práci o období protireformace nepopřel národní porážku na Bílé hoře, ale viděl ji spíše jako důsledek než příčinu národní bídy. V pobělohorském období pak objevoval národně kladné prvky katolického baroka (*Bílá hora. Její příčiny a následky*). V práci *Svatý Václav* poukázal v jubilejním roce 1929 na význam christianizace a roli zemského patrona v českých dějinách. Největší dílo, *Žižka a jeho doba* (1927-33), oceňuje úsilí husitských reformátorů, ale staví proti nim následující patnáctileté období revolučního rozvratu a zhouby. Proti Masarykově ideji humanitní stavěl Pekař myšlenku národní - dobovými národními a evropskými souvislostmi podmíněné snahy o zachování a rozvoj národa.

24. 1. 1742 - Za pomoci francouzské diplomacie byl zvolen ve Frankfurtu římskoněmeckým císařem Karel Albrecht (jako Karel VII.). 12. února ho slavnostně korunoval jeho bratr, arcibiskup kolínský.

24. 1. 1852 - Zemřel ve Vídni **Ján Kolár** (* 29. 7. 1793 v Mošovcích) - slovenský básník a národní buditel.

24. 1. 1857 - Mezi habsburskou monarchií, Lichtenštejnem a státy v Německém spolku byla uzavřena měnová dohoda. Bylo rozhodnuto o směnitélosti stříbrné měny, o společném měnovém základu, jímž byla stanovena celní libra stříbra o 500 g. Zavedením spolkové měny byla ukončena platnost konvenční měny (z 21. září 1753). V Rakousku bylo z celní libry raženo 45 zlatníků. Spolková měna skončila 13. června 1867, rakouská (zlatková) měna pokračovala až do zavedení korunové měny roku 1892.

24. 1. 1917 - Předsednictvo Českého svazu adresovalo ministru zahraničí Czerninovi dopis, v němž odmítlo stanovisko Dohody z 10. ledna t. r. a potvrdilo svůj prorakouský postoj. I v dalším prohlášení z 31. ledna rozhodně toto své stanovisko svaz potvrdil. Těmito prohlášeními kulminoval prorakouský aktivismus Českého svazu v I. světové válce.

25. 1. 1437 - Král Zikmund udělil (po předchozím smíru) Táboru privilegia královského města. Na znamení zvláštní přízně povolil tábořským užívat v městském znaku černou císařskou orlici, která tak nahradila rudý kalich.

25. 1. 1922 - Slovenská lidová strana předložila v poslanecké sněmovně oficiální návrh na autonomii Slovenska. Již v létě 1921 vypracoval V. Tuka návrh ústavního zákona označovaný jako Svázová listina Česko-Slovenské svázové republiky a 26. listopadu t. r. odešla lidová strana z vládní koalice (ta byla tímto krokem oslabena o 12 poslaneckých hlasů), přešla do opozice a vytvořila vlastní poslanecký klub (dosud s českými lidovci).

26. 1. 1347 - Papež Kliment VI. svolil k žádosti českého krále Karla, aby bylo v Praze založeno generální studium o čtyřech fakultách - univerzita.

26. 1. 1907 - Císař František Josef I. schválil soubor volebních zákonů, které zaváděly všeobecné a rovné hlasovací právo. Návrh volební reformy schválilo nejdříve 1. prosince 1906 plénum poslanecké sněmovny (194 : 63 hlasů) a poté i panská sněmovna (21. prosince 1906). Změny byly obsaženy ve čtyřech zákonech: 1. V zákonu č. 15/1907, který stanovil počet členů poslanecké sněmovny na 516 (z toho v Čechách 130, na Moravě 49 a ve Slezsku 15), přiznával rovné aktivní volební právo všem mužům starším 24 let (pasivní od 30 let); 2. V zákonu č. 16, jímž byl stanoven tzv. numerus clausus v panské sněmovně (maximální počet 170, minimální 150); 3. V zákonu č. 17, který obsahoval vlastní volební řád (z volební účasti byli vyloučeni vojáci z povolání, nesvéprávné osoby, osoby v chudinské péči a odsouzení za trestnou činnost); 4. V zákonu č. 18, který stanovil trestní postih za maření svobodného průběhu voleb. Poslední "kuriovy" parlament byl 31. ledna t. r. rozpuštěn.

26. 1. 1972 - Zemřel v Praze **František Smolík** (* 23. 1. 1891 tamtéž) - slavný herec.

27. 1. 1897 - Narodil se v Praze **Karel Lamač** (+ 2. 8. 1952 v Hamburku) - český filmový režisér, scenárista, herec a podnikatel, který patřil nejen k průkopníkům naší kinematografie, ale ve své době i k nejnámějším a nejžádanějším filmařům v celé Evropě.

27. 1. 1957 - Zemřel v Praze **František Slavík** (* 18. 8. 1876 v Kutné Hoře) - mineralog a geochemik, zakladatel české geochemické školy.

(red)